

право да раздадешъ. Съ тѣхни пари нѣмашъ право да правишъ поменъ на Господа. То е Христовия законъ“. — „Ама азъ имамъ право“ „Нѣмашъ право. Кой ти даде това право? Жена си отдѣ я зема. Не отъ краката, а отъ ребрата ти Господъ ти я направилъ другаръ, и ти нѣмашъ право да я изтезавашъ“. — Това, сега, разбира се, изнася на женитѣ, и тѣ си казватъ: „Тѣй тѣй!“ Никога не разглеждайте въпроситѣ отъ ваше гледище, а отъ взаимно гледище. Въ всемирния животъ има много възможности; въ сегашния животъ сте мжжъ, но въ другъ може да ви направятъ жена и обратно. Ако въ този животъ напишете: „Никаква свобода на жената не давамъ“, въ втория животъ, когато ви направятъ жена, ще изпитате сладоститѣ на това законоположение, „Не е хубавъ, ще речешъ тогава, този законъ“. — Ама ти си, който по-рано го написа. Мжже поставете добри закони, защото втори пжтъ, като жени, ще бждете подъ тѣхната сила. Разбира се, не само мжжтъ пише закони, но и жената пише такива, и сами си създаватъ ограничения едни на други. Много жени сж написали лоши закони въ своитѣ дъщери и синове, да мразятъ бащата — „баща ви е нехранимайко, вагабонтинъ“. Такива закони не пишете, защото Баща ви е само единъ; този мжжъ или тази жена е станала орждие на Божествения духъ, за да се облѣче въ форма една идея, и, когато се оплаквате, вие роптаете противъ Господа. Не бива да изменявате основнитѣ черти на възплътената въ формата идея. Въ сѣнкитѣ може нѣщо да промѣните, да ги направите по свѣтли или по-тѣмни, но главното което олицетворява Божествената идея, трѣбва да остане.

(Беседа, даржана на 24 априлий 1916 г.)